

РЕШЕНИЕ

№ 3786

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 4 -ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА СТ. ДОНЧЕВА

при участието на секретаря З. Д. А.
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА СТ. ДОНЧЕВА Административно наказателно дело № 20221110202653 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.416,ал.6 Кодекс на труда /КТ/, обнародван ДВ бр.26 от 01.04.1986г. вр. чл.58д - чл.63д Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ - редакцията след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г.

Образувано е по жалба на “БОДУ”ООД, подадена срещу наказателно постановление №23-2100182, издадено на 01.02.2022година от директора на Дирекция”Инспекция по труда” Софийска област /Д”ИТ” Софийска област/, с което на основание чл.415,ал.1 КТ - актуална редакция на разпоредбата, след изменението и допълнение в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.107 от 18.12.2020г., на юридическото лице, в качеството на работодател, е наложена “имуществена санкция”, в размер 2 000лв., за осъществен състав на административно нарушение по чл.415,ал.1 КТ, изразило се в това, че при направената в сградата на Д”ИТ” Софийска област, находяща се в град София, бул.”Витоша” №6, по изискани /с призовка по чл.45,ал.1 АПК, връчена на 16.11.2021година/ и представени по куриер на 06.12.2021година документи, последваща проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на юридическото лице, в качеството на работодател, е било установено неизпълнение на принудителна административна мярка, наложена

на основание чл.404,ал.1,т.12 КТ, с протокол за извършена проверка №ПР 2135551/16.11.2021г. по описа на Д"ИТ" Софийска област и връчен на последната посочена дата, конкретно под формата на дадено задължително предписание №16 от цитирания протокол, със съдържание: "С оглед надвишаване на нормата часове за периода на сумирано изчисляване на работното време, определен на един месец, работодателят да заплати в пълен размер положения през месец юли 2021година извънреден труд на М. Д. М., съгласно разпоредбата на чл.262,ал.1,т.4 КТ", като срокът за изпълнение на предписанието е бил до 30.11.2021година, респ. деянието се явява извършено на 01.12.2021година, като принудителната административна мярка не е била оспорена, нито по административен, нито по съдебен ред, влязла е в сила, като и до приключването на последващата проверка не са били представени документи, удостоверяващи изплащане с увеличение на трудовото възнаграждение за всички положени от М. часове извънреден труд, а именно четири часа, констатирано при проверката от представена на място в обекта на контрол на 27.10.2021година присъствена книга, в която работещите на смяна са отразявали присъствието си на работното място, удостоверено с подпис.

В жалбата, подадена в приложимия законоустановен четиринадесетдневен срок /чл.416,ал.6 КТ вр. чл.59,ал.2 ЗАНН - актуална редакция на последната разпоредба, след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г./, се поддържа искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно, в разрез с относимите и приложими материалноправни и процесуалноправни разпоредби, алтернативно за изменяване на същото, в насока намаляване размера на наложената "имуществена санкция" до нормативно предвидения минимум, както при наличие на предпоставки за прилагане по казуса на привилегированата разпоредба на чл.415в КТ. Жалбоподателят с приоритет развива съображения за допуснати нередовности, поотделно и заедно с характеристиките на съществени процесуални нарушения в рамките на административнонаказателното производство, конкретно свързани с игнориране на изискванията на чл.52,ал.4 ЗАНН и на чл.57,ал.1,т.5 ЗАНН при издаването на атакуваното наказателно постановление, но наред с това аргументира и материална незаконосъобразност на атакуваното наказателно

постановление, дължаща се, според защитната теза, на неустановеност на административнонаказателното обвинение от една страна, но от друга страна още на неправилна оценка от органите на административнонаказателното производство на установените факти от обективната реалност, последвана от неправилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби, съотв. неправилно направена констатация за осъществен състав на административно нарушение в случая.

Защитникът на жалбоподателя - адвокат Йоана Бориславова, САК, легитимирана с пълномощно, приложено като лист 6, гръб от делото, в съдебно заседание поддържа искането за отмяна на атакуваното наказателно постановление, по причина, че е било издадено от длъжностно лице, действало извън обхвата на териториалната си компетентност и въз основа на акт, също съставен от длъжностно лице без териториална компетентност при реализирането на действието, именно в който смисъл, според защитата, се очертава да е ориентирана и съдебната практика. Отправя изрично искане за присъждане в полза на “БОДУ”ООД и при благоприятен за дружеството изход на делото, на направените деловодни разноси, в размер 350,00лева - заплатено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, съобразно приложен договор за правна защита и съдействие, в случая покриващ и характеристиките на списък на разноските.

Пред съда санкционираното юридическо лице “БОДУ”ООД, в процесуалното качество на жалбоподател, редовно призовано, не изпраща представител по закон.

Представителят на въззиваемата страна, с приложени по делото пълномощни, в съдебно заседание пледира за отхвърляне на жалбата и за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, обосновавайки издаване на последното в съответствие с относимите и приложими материалноправни и процесуалноправни разпоредби и в същото време неоснователност на доводите от защитната теза на санкционирания субект. Отправя искане за присъждане в полза на Д”ИТ” Софийска област на юрисконсултско възнаграждение, при благоприятен за въззиваемата страна изход на делото.

Надлежно уведомена за съдебното производство, по аргумент от разпоредбата на чл.416,ал.6 КТ вр. чл.62 ЗАНН, Софийска районна

прокуратура /С./ не се възползва от изрично разяснената възможност “прокурор да участва в производството пред съда, ако намери това за необходимо”.

Софийски районен съд /СРС/, като взе предвид доводите в жалбата, с която е сезиран, съобрази становищата на представляващите страните, изразени в открито съдебно заседание и обсъди събраните по делото доказателства и налични материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за безспорно установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор относно съществуването към 2021 година, а и във времето след това, на юридическо лице - търговско дружество с фирма/наименование “БОДУ”, в правна форма на дружество с ограничена отговорност /ООД/, с ЕИК 130068321 и с предмет на дейност “Охранителна дейност на обекти, мероприятия и на лица, на техни права и законни интереси от противоправни посегателства, рекламна, маркетингова и издателска дейност, дейност по търговско представителство и посредничество, транспортна и спедиторска дейност, информационна, програмна, импресарска дейност, както и всякаква друга дейност, незабранена от закона”.

Установява се, че развивайки дейността си, конкретно към месец юли 2021 година, юридическото лице, в качеството на работодател, имало сключен, конкретно на 11.05.2021 година и действащ до 19.10.2021 година, трудов договор с физическото лице М. Д. М., в качеството на работник/служител, за длъжност охранител, като реално М. изпълнявал задълженията си по трудовия договор на охраняван от “БОДУ” ООД обект - магазин “ФАНТАСТИКО” в град София, ул. “Александър Пушкин” №64.

По повод сигнал /“молба”/, вх. №21093551/25.10.2021 г., подаден от М. и описващ проблеми в трудовото правоотношение, произтекло от трудовия договор, сключен между лицето, в качеството на работник/служител и “БОДУ” ООД, в качеството на работодател, възложен в рамките на структурата на Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда” /ИА “ГИТ”/ за “отработване” на Д “ИТ” Софийска област, в периода 27.10.2021 година - 16.11.2021 година, дейността на “БОДУ” ООД, в качеството на работодател, станала обект на проверка от страна на инспектори при Д “ИТ” Софийска област, сред които свидетелките Ц. К. и Б. Т., за резултатите от която проверка бил съставен протокол, в съдържанието на който и на база

установеното в хода на самата проверка, били инкорпорирани и предписания със задължителен характер към юридическото лице във връзка с относимите към дейността му като работодател правила на трудовото законодателство и обусловени от направените при проверката констатации, едно от които предписания, конкретно под №16 и касаещо персонално М., било в насока: “С оглед надвишаване на нормата на часове за периода на сумираното изчисляване на работното време, който е определен на един месец, работодателят да заплати в пълен размер положения през месец юли 2021 година извънреден труд на М. Д. М., съгласно разпоредбата на чл.262,ал.1,т.4 от Кодекса на труда“. Така съставен, протоколът с предписанията, №ПР 2135551/16.11.2021г. по описа на Д”ИТ” Софийска област, бил връчен на представляващ, конкретно по пълномощно, “БОДУ”ООД отново на 16.11.2021 година, в т.ч. юридическото лице, в качеството на работодател, било и надлежно уведомено за срока, а именно до 30.11.2021 година, с който разполагало за изпълнение на по-голямата част от дадените предписания, в т.ч. на конкретно визираното, фигуриращо под №16, което и не било оспорено, както по административен, така и по съдебен ред.

При положение, че с протокола от 16.11.2021 година, освен засягащите лицето М. Д. М., включително конкретно визираното по-горе предписание, били дадени и други предписания, при това засягащи и лица извън М., а и различни насоки от дейността на дружеството жалбоподател, макар все в качеството му на работодател, с адресат “БОДУ”ООД, в рамките на последваща, изцяло документална проверка, извършена от същия екип инспектори, имайки повода и основанията да проследи изпълнението на предписанията от предходната проверка, при налична, надлежно връчена още на 16.11.2021 година, призовка по чл.45,ал.1 АПК, било изискано явяване в Д”ИТ” Софийска област на надлежен представител на “БОДУ”ООД, както представяне на писмени документи, установяващи изпълнение на предписанията по протокола от проверката от месец октомври и ноември 2021 година. Макар че М. М., освен да сезира със сигнала /“молба”/ ИА“ГИТ“, не заявил под никаква друга форма пред съд претенцията си, свързана с неплащането в пълен размер на положения от него извънреден труд през месец юли 2021 година, възлизащ реално на четири часа и при сумирано изчисляване на работното време за период един месец, а и при положение, че представляващ “БОДУ”ООД се явил в указаното му време в Д”ИТ” Софийска

област, изискани документи, конкретно такива, обективирани изпълнение на предписанието по т.16 по протокола от проверката от месец октомври и ноември 2021 година, не били представени, респ. на свой ред контролните органи приели неизпълнение на даденото при предходната проверка конкретно предписание, условно обозначено като №16 от съдържанието на протокола за извършена проверка, №ПР 2135551/16.11.2021г., имащо задължителен характер, неоспорено от адресата, а и неконкуриращо се със съдебен акт, при липсата на образувано исково, а и каквото да било друго съдебно производство, иницирано от М. и насочено срещу “БОДУ”ООД, респ. контролните органи, изготвяйки доклад №ПР 2141026 от 15.12.2021 година и приели на свой ред основание да образуват настоящото административнонаказателно производство.

Именно при така очертаната фактология и като резултат от проверката от месец декември 2021 година, на първо време бил съставен доклад №ПР 2141026 от 15.12.2021 година, но на последната посочена дата свидетел Ц. К., в присъствието на свидетел Б. Т., пристъпила и към съставянето на процесния акт №23-2100182 срещу “БОДУ”ООД, за осъществен от юридическото лице, в качеството на работодател, състав на административно нарушение по чл.415,ал.1 КТ, от фактическа страна описано като изразило се в това, че към 01.12.2021 година, дружеството, в качеството на работодател, не е изпълнило задължително предписание, обективирано в протокол за извършена проверка от 16.11.2021 година и посочено като №16 в съдържанието на протокол №ПР 2135551/16.11.2021г. - “С оглед надвишаване на нормата часове за периода на сумираното изчисляване на работното време, определен на един месец, “БОДУ”ООД, в качеството на работодател, да заплати в пълен размер положения през месец юли 2021 годна извънреден труд от М. Д. М., съгласно разпоредбата на чл.262,ал.1,т.4 от Кодекса на труда“, със срок 30.11.2021 година, като нарушението е било констатирано в рамките на извършена през месец декември 2021 година последваща проверка по спазване на трудовото законодателство, при преглед на изисканите и представени от дружеството документи, конкретно на 06.12.2021 година, а и към времето на образуване на административнонаказателното производство - 15.12.2021 година. Съставеният акт бил предявен, подписан и препис от него бил връчен отново на надлежно представлявалия по пълномощно и в тази процедура “БОДУ”ООД, включително отново и на датата 15.12.2021 година, а

въз основа на акта, независимо, че юридическото лице се възползвало от правото на писмени възражения по акта в срока по чл.416,ал.6 КТ вр. чл.44,ал.1 ЗАНН, при положение, че отново не били представени документи, установяващи изпълнение на процесното предписание, на 01.02.2022година последвало издаването от директора на Д"ИТ" Софийска област на атакуваното наказателно постановление №23-2100182, с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на "БОДУ"ООД, в качеството на работодател, с налагането на "имуществена санкция", в размер 2 000лв., на основание чл.415,ал.1 КТ, за нарушението, описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на постановлението и в акта за неговото установяване.

За да реализира произнасянето си, с оглед доводите в жалбата, естеството на нарушението и начина на установяването му, за проверка на обстоятелствата, възприети в акта и в наказателното постановление, по делото са събрани гласни доказателства, чрез показания на разпитаните в качеството на свидетели, Ц. К. - актосъставител и Б. Т. - свидетел по акта, но двете участвали и в проверките по спазване на трудовото законодателство, както тази, извършена в периода месец октомври и ноември 2021година, при която е било дадено процесното предписание, така и в тази, извършена през месец декември 2021година, имаща характер на последваща, при която е било проследено изпълнението на предписанията, дадени при първата проверка и практически е било установено, както става ясно, изключително по изисканите и представени писмени документи, процесното нарушение, както са приобщени писмени материали - такива, представляващи приложение по изпратената в съда, на основание чл.416,ал.6 КТ вр. чл.60,ал.2 ЗАНН, административнонаказателна преписка, но и допълнително приложени в хода на съдебното производство - служебно от съда, но и от страните, а именно призовка на основание чл.45,ал.1 АПК, в т.ч. с разписка с отбелязана дата на връчване, протокол за извършена проверка в периода 27.10.2021година - 16.11.2021година, в т.ч. с отбелязана дата на връчване, №ПР 2135551/16.11.2021г. по описа на Д"ИТ" Софийска област, идентификационна карта, писмен отговор от дружеството жалбоподател, вх. №21102281/06.12.2021г. по описа на Д"ИТ" Софийска област, ведно с куриерска разписка и приложение, в т.ч. фиш за заплата на работника/служител М. М. за месец юли 2021година, отправена към

дружеството жалбоподател покана за явяване на надлежно представляващ юридическото лице за образуване на административнонаказателно производство и в този случай с разписка с отбелязана дата на връчване, пълномощно, легитимиращо представителната власт на лицето, участвало в проверките и в административнонаказателното производство от името на дружеството жалбоподател, писмени възражения по акта, депозирани на основание чл.416,ал.6 КТ вр. чл.44,ал.1 ЗАНН и с отношение към установяване компетентността /материална и териториална/ на актосъставителя и на издателя на атакуваното наказателно постановление - заповеди №3-0058/11.02.2014г., №3-0024/08.01.2019г., №3-0025/08.01.2019г. и №3-0057/14.01.2022г. на изпълнителния директор на ИА"ГИТ", приложени от въззиваемата страна и в открито съдебно заседание /лист 66-73 от делото/, наред с които материали - приложени с жалбата фиш за заплата на работника/служител М. М. за месец юли 2021година и платежна ведомост за същия период на "БОДУ"ООД /лист 7 и лист 8 от делото/, служебно направена от състава, конкретно на 07.09.2022година, справка от ТРРЮЛНЦ за актуално състояние на санкционираното юридическо лице /лист 9-10 от делото/, справки НБД"НАСЕЛЕНИЕ", касаещи лицето М. М. и справка от СРС, Административна служба"Съдебно деловодство" Второ Гражданско отделение за образувани граждански дела между лицето М. М. и "БОДУ"ООД - два броя /лист 48 и лист 50 от делото/, отново с отношение към установяване компетентността на длъжностните лица - актосъставител и издател на атакуваното наказателно постановление, ангажирани от въззиваемата страна в хода на съдебното производство - заповед №ЧР-1573/25.09.2019г. на изпълнителния директор на ИА"ГИТ", ведно с длъжностна характеристика /лист 52-59 от делото/ и заповед №ЧР-750/18.05.2017г. на изпълнителния директор на ИА"ГИТ", ведно с длъжностна характеристика /лист 60-65 от делото/ и също приложени от въззиваемата страна в хода на съдебното производство, включително с писмо, вх.№280593/16.12.2022г. по описа на СРС, Обща регистратура - препис-извлечение от присъствена книга на "БОДУ"ООД за обект на охрана магазин"ФАНТАСТИКО" в град София, ул."Александър Пушкин" №64, обхващащ месец юли 2021година, доклад за извършена последваща проверка №ПР 2141026/15.12.2021г. по описа на Д"ИТ" Софийска област, заповед №01/02.01.2021г., издадена на основание чл.142,ал.2 КТ и във връзка с

организацията на работното време на “БОДУ“ООД, подаден от М. М. сигнал /“молба“/, явяващ се повод за проверката, вх.№21093551/25.10.2021г. по описа на ИА“ГИТ“, трудов договор №152, сключен на 11.05.2021година и със страни “БОДУ“ООД, в качеството на работодател и М. М., в качеството на работник/служител, както заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, ведно с молба /лист 74 и лист 96-116 от делото/.

Съобразно характера на настоящото съдебно производство, правомощия на съда в последното, доводите от защитната теза, от гл.т. естество на констатираното нарушение, а и начин на установяването му, изброявайки доказателствените материали, въз основа на които формира изводите си, съставът счита, че е взел необходимите и възможни мерки за разкриването на обективната истина, а същевременно и е осигурил достатъчна възможност на всяка от страните да защити и обоснове позицията си по делото, респ. преценява, че събраните гласни доказателства чрез показанията на разпитаните свидетели, обсъдени поотделно, заедно, но и във връзка с приобщените писмени материали, убедително установяват именно гореизложената фактическа обстановка, в частност кога, къде и какво точно е било констатирано, от гл.т. значими за административнонаказателното обвинение обстоятелства, реално при съвпадение с възприетото и посочено от органите на административнонаказателното производство в случая.

Предвид изложеното, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността и правилността на атакуваното наказателно постановление, без да се ограничава от защитната позиция на административнонаказания субект, първоначално развита в сезиращата жалба, в случая от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима /явява се подадена в приложимия законоустановен 14-дневен срок за обжалване, при положение, че наказателното постановление е било връчено на санкционираното юридическо лице, изпратено като пощенска пратка, но без отбелязана точна дата на извършеното връчване, видно от известие за доставяне /обратна разписка/, приложено в хода на съдебното производство от процесуален представител на въззиваемата страна и налично като лист 30 от делото, с единствено видна дата в поставено пощенско клеймо - 23.02.2022година, а жалбата е била депозирана “на гише“ при административнонаказващия орган

още на 17.02.2022 година, като е налице и изрично изявление на надлежен процесуален представител на въззиваемата страна, направено в открито съдебно заседание, че не се оспорва допустимостта на сезираща жалба, от гл.т. спазването на законоустановения срок при подаването ѝ, срещу акт, подлежащ на съдебно оспорване, при това тъкмо пред Софийския районен съд, от лице, имащо право на жалба, по нормативно установения ред и отговаря на изискванията за форма и съдържание/, респ. следва да бъде разгледана по същество относно преценка основателността ѝ.

В тази връзка, извършвайки преди всичко проверка от процедурна гл.т., съдът, в разрез с твърдяното в жалбата, не констатира процесуални нарушения, притежаващи характеристиките съществени, в рамките на административнонаказателното производство. Счита, че образуването на последното, съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на атакуваното наказателно постановление, е станало при спазване на предвидените и приложими в КТ и в ЗАНН срокове, като органите на административнонаказателното производство логично, в достатъчна пълнота и последователност, от гл.т. на правнорелевантни факти, взаимовръзки между последните и в съответствие между възприета фактическа и юридическа формулировка на констатираното нарушение, а и при идентичност, са оформили съдържанието на акта и на наказателното постановление, като гаранция в т.ч. за правото на защита на санкционираното лице, включващо и възможността за пълноценно реализиране на правата в настоящото съдебно производство, образувано по жалба срещу наказателното постановление, както и като предпоставка за пълноценното реализиране на правомощията на ръководно-решаващия орган в настоящото съдебно производство.

На следващо място обаче, следвайки оформящото се като преобладаващо в съдебната практика становище /в т.см. решение №3624 от 15.04.2022 година по административно дело №11698/2021г. по описа на Върховен административен съд /ВАС/ на Република България, решение №6811 от 15.11.2022 година по КНАХД №6826/2022г. по описа на Административен съд - София-град /АССГ/, XV касационен състав, решение №7424 от 06.12.2022 година по КНАХД №8048/2022г. по описа на АССГ, XXVI касационен състав, решение №2146 от 31.03.2023 година по КНАХД

№1220/2023г. по описа на АССГ, ХХІ касационен състав и др./, в който смисъл и намира предпоставки да сподели изразената в открито съдебно заседание позиция от защитника по пълномощно на жалбоподателя, на фона на разпоредбите на глава ХІХ КТ, обсъдени във връзка с приобщените като писмени доказателства, заповеди на изпълнителния директор на ИА"ГИТ", ведно с приложени длъжностни характеристики към две от тях, съставът има основания да приеме незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, по причина, че е било издадено от длъжностно лице, действало извън обхвата на териториалната си компетентност и въз основа на акт, също съставен от длъжностно лице без териториална компетентност при реализирането на действието.

Доколкото е съответна на становището, което и не се очертава да е инцидентно в практиката на касационната инстанция, настоящият състав на районния съд приема да сподели позицията, относима и към настоящия казус, на фона на това, че административнонаказателното производство, като образуване и осъществяване на административно наказване, по друг начин казано - като съставяне на акт и издаване на наказателно постановление, е било осъществено при действието на Устройствен правилник /УП/ на ИА"ГИТ", приет с ПМС №2 от 13.01.2014година, обнародван ДВ бр.6 от 21.01.2014г. и отменен едва с ПМС №313 от 05.10.2022година за приемане на Устройствен правилник на ИА"ГИТ", обнародван ДВ бр.81 от 11.10.2022г.

Тук е мястото да се отбележи, че именно УП - отменен, е актът, с който се урежда "дейността, съставът, структурата, функциите и организацията на работа на ИА"ГИТ", чиято специализирана администрация е организирана в структурни единици, конкретно посочени в разпоредбата на чл.12,т.1-3 УП - отменен, в т.ч. Главна дирекция"Инспектиране на труда" с 28 териториални подразделения - дирекции"Инспекция по труда", разположени в административните центрове на областите, които "осъществяват дейността си на територията на съответната област", според предвиденото в разпоредбата на чл.16,ал.2 УП - отменен.

Така поставените териториални рамки на компетентността на длъжностните лица при дирекциите"Инспекция по труда" нямат изключения, нито в КТ, нито в УП - отменен, нито в правомощията на изпълнителния директор на ИА"ГИТ" стои възможност за промяна на тези рамки, конкретно

с позоваване на разпоредбата на чл.6,ал.2,т.14 УП - отменен. В този ред на мисли, макар и приобщени към доказателствената съвкупност по делото, заповедите на изпълнителния директор на ИА“ГИТ” - №3-0058/11.02.2014г., №3-0024/08.01.2019г., №3-0025/08.01.2019г. и №3-0057/14.01.2022г., в аспекта на изложеното не установяват органите на административнонаказателното производство, конкретно при съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на атакуваното наказателно постановление, да са имали надлежно разписана териториална компетентност да сторят това, именно което на свой ред обуславя отмяна на обжалваното наказателно постановление на посоченото основание, без предпоставки за разглеждане на правни спор по същество, в смисъл установява ли се или не осъществен състав на административно нарушение в случая, както да се отговаря и то изчерпателно на доводите от защитната теза, развита в жалбата.

За прецизност само е уместно да се отбележи, че в УП, приет с ПМС №313 от 05.10.2022година, въпросът с териториалната компетентност на дирекциите”Инспекция по труда” е решен по различен начин, видно от предвиденото в разпоредбите на чл.5,ал.2,т.10 вр. чл.21,ал.4 и ал.5 УП, но така реализираната нормативна промяна съставът отбелязва за пълнота и коректност на изложението, без да счита, че същата повлиява становището му по крайния изход на делото, в насока отмяна на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно, издадено в административнонаказателно производство, образувано и развило се пред некомпетентни органи.

На последно място, с оглед изхода на делото и искането, изрично формулирано от защитника на жалбоподателя в открито съдебно заседание, съдът намира, че доколкото същото е допустимо и своевременно направено, са налице предпоставки, в т.ч. при липсата на обективирани други разноси, да възложи в тежест на въззиваемата страна заплащане от бюджета на Д“ИТ“ Софийска област на възнаграждение за ангажиран защитник по пълномощно в полза на “БОДУ“ООД като жалбоподател, в размер на 350,00 /триста и петдесет/лева, определено при съобразяване на приложимите правила по чл.416,ал.6 КТ вр. чл.63д ЗАНН - актуална редакция, след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в

сила от 23.12.2021г. вр. чл.144 Административнопроцесуален кодекс вр. чл.78 Гражданско-процесуален кодекс и съобразно приложен договор за правна защита и съдействие, с характеристиките на разписка за извършеното плащане в брой на претендираната сумата, но в същото време и на списък на разноски /лист 6 от делото/, на фона и на това, че няма формулирано от въззиваемата страна искане за присъждане на по-малък размер на разноските, направени от жалбоподателя и формиращи се от заплатеното от последния адвокатско възнаграждение за ангажиран защитник, като и няма опора за уважаване на искането за присъждане в полза на Д“ИТ“ Софийска област на юрисконсултско възнаграждение, направено в открито съдебно заседание от процесуален представител на въззиваемата страна по пълномощно, от гл.т. изхода на делото пред районния съд.

Мотивиран от изложеното в съвкупност, с оглед характера на настоящото производство, съобразно правомощията си и на основание чл.416,ал.6 КТ вр. чл.63,ал.3 вр. ал.2,т.1 вр. ал.1 и чл.63д ЗАНН - актуална редакция, след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г., **СРС, НО, 4 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2100182, издадено на 01.02.2022година от директора на Дирекция“Инспекция по труда“ Софийска област, с което на “БОДУ”ООД, ЕИК 130068321, със седалище и адрес на управление град София, ул.”Бигла” №2, вх.А, е наложена “имуществена санкция”, в размер 2 000 /две хиляди/лева, на основание чл.415,ал.1 Кодекс на труда, за осъществен състав на административно нарушение, описано от фактическа и от правна страна в обстоятелствената част на постановлението и в акт №23-2100182/15.12.2021г. за установяване на административно нарушение.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОРА на Дирекция“Инспекция по труда“ Софийска област към Главна дирекция“Инспектиране на труда“ в Изпълнителна агенция“Главна инспекция по труда“, в процесуалното качество на въззиваема страна, да заплати от бюджета на Дирекция“Инспекция по труда“ Софийска област към Главна дирекция“Инспектиране на труда“ в Изпълнителна агенция“Главна инспекция по труда“, на “БОДУ”ООД, ЕИК

130068321, с актуални седалище и адрес на управление град София, ул."Бигла" №2, вх.А, в процесуалното качество на жалбоподател, направените деловодни разноси /възнаграждение за ангажиран защитник адвокат/, в размер 350,00 /триста и петдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, НА ОСНОВАНИЯТА, ПРЕДВИДЕНИ В НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС, ПО РЕДА НА ГЛАВА XII АДМИНИСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, В 14-ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЕТО, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

Съдия при Софийски районен съд: _____